

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1172/2023
29.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Стамбена заједница Даничићева ... Крагујевац, чији је пуномоћник Златан Максимовић, адвокат у ..., против туженог АА, предузетника, „Euro support group“ Јагодина, чији је пуномоћник Алекса Илић, адвокат у ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 22.464,00 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2857/22 од 23.03.2023. године, у седници већа одржаној 29.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2857/22 од 23.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Крагујевцу П 839/21 од 07.12.2021. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 22.464,00 динара са законском затезном каматом и обавезан је тужилац да туженом исплати износ од 31.500,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2857/22 од 23.03.2023. године, преиначена је првостепена пресуда и обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 22.464,00 динара са законском затезном каматом и обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка накнади износ од 41.996,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију, позивајући се на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 10/23) и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку недозвољена је ревизија ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3.), осим из члана 404. овог Закона.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку је прописано да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 480. став 2. Закона о парничном поступку је предвиђено да се у поступку у привредним споровима сходно примењују остале одредбе овог закона. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП је прописано да против другостепене одлуке у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Предметни спор, инициран тужбом од 07.09.2021. године, има карактер привредног спора, у смислу члана 480. Закона о парничном поступку. Вредност предмета спора износи 22.464,00 динара.

Како вредност предмета спора у овом парничном поступку очигледно не прелази износ од 30.000 евра, следи да се ревизијом побија пресуда донета у спору мале вредности.

У овој врсти спора, ревизија није дозвољена. Законом прописана недозвољеност овог ванредног правног лека у овој врсти спора, искључује примену општег правила из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку према коме је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Како је другостепена одлука донета у парници у спору мале вредности у којој изјављивање овог правног лека није дозвољено, а тужени се не позива на члан 404. истог Закона, нити ревизијским наводима суштински предлаже да се о изјављеној ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, то је ревизијски суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове одлуке, тако што је одбацио ревизију туженог, као недозвољену.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић